

Min højtærede Forgænger, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), mandede atter i Dag til Forsigtighed med Hensyn til Budgettet. Jeg tror, at jeg allerede i min første Tale, da jeg fremsatte Finanslovsforslaget for dette høje Ting, ganske udtrykkelig bemærkede, at man ikke nu skulde stille overdrevne Fordringer til Statskassen og ikke paa Grund af det forhaandenværende Overskud maatte tro, at man befandt sig i en gylden Periode, hvor man kunde raade over store Beløb til nye Foranstaltninger. Det ærede Medlem har senere kraftigt betonet dette, og jeg har atter givet ham Ret, der er altsaa ingen Uenighed mellem os paa dette Punkt. Det ærede Medlem anser det for muligt, at der intet Overskud bliver, naar Finansaaret 1914—15 er til Ende, og frygter endda, at der kan blive Underskud, men han regner selv med, at de store Beløb til ekstraordinære militære Foranstaltninger kan afholdes af Kassebeholdningen, og hvis det sker, vil der ikke kunne blive noget virkeligt Underskud i den Forstand, det ærede Medlem mente. Alt, hvad jeg har regnet med, var, at der skulde komme $\frac{3}{4}$ Million mere ind end anslaaet ved Indtægtsberegningen, og jeg tror endnu ikke, det er noget urimeligt Beløb at regne med, saa meget mindre som det ærede Medlem selv mener, at endnu Aaret 1914—15 kan anses for, hvad han kalder et godt Aar, hvilket jeg er tilbøjelig til at tro, han har Ret i. Da er det efter min Opfattelse ikke urimeligt — jeg skal ikke trætte det høje Ting med at gaa i Enkeltheder — at antage, at det opførte Indtægtsbeløb vil kunne blive forøget med $\frac{3}{4}$ eller 1 Mill. Kr. Naar det ærede Medlem sagde, at den Betragtning holdt maaske ikke Stik, at de 6 første Maaneder af Finansaaret indbragte Halvdelen af Forbrugsafgifterne i det hele Finansaar, vil jeg dertil svare, at saaledes har det dog været adskillige Aar; jeg har sammenlignet Tallene for tidligere Finansaar og faaet det Indtryk, at i Almindelighed indbringer de 6 første Maaneder omtrent Halvdelen af det Beløb, som vil indkomme i Finansaaret. Men det er sikkert, at hvis alle de Ønsker, der er fremsatte af ærede Medlemmer under Finanslovbehandlingen, blev opfyldt, vilde der ikke være Mulighed for at skaffe Balance paa Budgettet. Jeg vil anslaa de Ønsker og Krav, som ærede Medlemmer her har fremført, i Pengé til mellem 30 og 40 Mill. Kr.; der kan ikke være Tvivl om, at

Finansaaret 1914—15 ikke kunde bære en saadan Udgiftsforøgelse.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft og jeg er da altsaa ikke uenige i det almindelige Syn paa Finanslovsforslaget. Det er jo ret heldigt, at der dog er eet Uenighedspunkt mellem os, saa fuldkommen enige skulde vi dog nødig være. Der er et gammelt Ordsprog, som siger: „Sid din Ven nær, men sid ikke Laaret af ham“. Der vilde jo heller ikke være nogen Rimelighed i, at det ærede Medlem fra Æbeltoft og jeg, som i saa mange Aar har været Modstandere, nu blev enige om alting, saa vi maa jo takke Himmelen for, at vi har Teaterskatten imellem os. Jeg maa først sige til det ærede Medlem, at han ikke rigtig husker, hvad der skete i Fjor; ellers vilde han ikke have anført de Tal og heller ikke anstillet de Betragtninger, han gjorde gældende. Det ærede Medlem sagde, at der i Fjor havde været et Underskud paa 65,000 Kr. paa Det kongelige Teater, men at dette ikke var saa underligt, siden man havde forøget Lønningerne for Kor, Kapel og Teatrets Funktionærer med samme Beløb. Det er her saa uheldigt for det ærede Medlem, at den Forhøjelse slet ikke kom til at virke i det tilbagelagte Teateraar; det er først i indeværende Teateraar, Forhøjelsen virker, saa de 65,000 Kr. har Teatret faaet i Underskud ganske uden Hensyn til, at der i Fjor ved tredje Behandling blev vedtaget en Lønningsforhøjelse paa 65,000 Kr. for indeværende Spilleaar eller indeværende Finansaar, hvad man nu vil sige.

Dernæst udtalte det ærede Medlem, at denne Forhøjelse var noget, det radikale Parti havde forlangt, medens hans Meningsfæller havde været derimod. Tør jeg spørge: Var den tidligere Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet ikke en Meningsfælle af det ærede Medlem, for det var ham, der stillede Forslaget? Han foreslaar Finansudvalget en Forhøjelse af Statstilskuddet paa 65,000 Kr., derpaa bliver man enig i Udvalget om, at en direkte Forhøjelse af Statstilskuddet vil man ikke gaa med til, men man vil tillade en Forhøjelse af Lønningerne uden at sætte Tilskuddet op. Derfor stemte ganske sikkert Socialdemokraterne og de Radikale, medens det ærede Medlems eget Parti kun vilde bevilge omtrent Halvdelen, 38,000 Kr. Heller ikke i denne Henseende har det ærede Medlem altsaa Ret.

Naar Teatret har et Underskud paa 65,000 Kr., som Staten betaler, og samti-